

Sygn. akt III KZ 35/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **D. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2016 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ka 612/15,

w przedmiocie odmowy przywrócenia skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt II Ka 612/15

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wydanym w dniu 5 kwietnia 2016 r. postanowieniem Sąd Okręgowy w Zamościu nie uwzględnił wniosku D. K. o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tegoż Sądu z dnia 16 lutego 2016 r.

Na postanowienie to zażalenie w terminie złożył skazany. We wniesionym środku odwoławczym zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, że oskarżony zaniechał zwykłej staranności, jaką powinien wykazać w swojej sytuacji procesowej, co wyklucza przyjęcie, iż niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku nastąpiło z przyczyn niezależnych od niego, podczas gdy w rzeczywistości, z uwagi na uzyskanie odpisu prawomocnego wyroku, wystąpiły u oskarżonego silne objawy stresowe,

uniemożliwiający mu złożenie przedmiotowego wniosku w terminie. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę postanowienia i przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wskazanego wcześniej wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione. W pełni zasadnie odmówiono bowiem D. K. przywrócenia wskazanego wcześniej terminu.

W sprawie nie budzi bowiem wątpliwości, że oskarżony prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej, nie stawiał się na nią bez usprawiedliwienia. Bezsporne jest również, że odebrał on osobiście w dniu 26 lutego 2016 r. odpis wyroku Sądu Okręgowego wraz ze stosownym pouczeniem, co potwierdził własnoręcznym podpisem. Okoliczności tych nie kwestionuje sam skarżący.

Odnosząc się zaś do samego zażalenia, wskazać należy, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu słusznie przyjął, iż D. K. nie wykazał, który to obowiązek przecież na nim spoczywa, że nie dotrzymał on zawitego terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z uwagi na wystąpienie przyczyny od niego niezależnej w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. Tylko wówczas bowiem dopuszczalne byłoby przywrócenie mu niedochowanego terminu zawitego.

Za taką przyczynę nie może zostać uznany stres, w jakim jakoby miał znaleźć się oskarżony z uwagi na doręczenie mu dotyczącego go prawomocnego już orzeczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie wskazuje się, że stres związany z trwającym postępowaniem karnym nie może być uznany za okoliczność od strony niezależną w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. (zob. np. postanowienie SN z dnia 1 czerwca 2010 r., IV KZ 32/10, LEX nr 843887). Słusznie podniósł już Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, że skoro stres spowodował u oskarżonego niepewność co do terminu, w jakim może on skutecznie wnieść omawiany wniosek, to miał on do dyspozycji wiele możliwości rozwiania wątpliwości, a żadnych tego rodzaju działań jednak nie podjął. Niedochowanie terminu przez D. K. nastąpiło zatem wyłącznie z powodów go dotyczących.

Zauważyć jeszcze trzeba, że – jak już wskazywano – skazany odebrał odpis

wyroku Sądu Okręgowego ze stosownym pouczeniem w dniu 26 lutego 2016 r., a zatem termin do wniesienia omawianego wniosku upłynął mu w dniu 4 marca 2016 r. Natomiast zaświadczenie lekarskie załączone do wniosku o przywrócenie terminu przez D. K. opatrzone jest datą 8 marca 2016 r., a już w dniu 9 marca 2016 r., a więc w pięć dni po terminie, a dzień po wystawieniu zaświadczenia, omawiany wniosek o przywrócenie terminu wraz z owym zaświadczeniem nadano w placówce pocztowej, co dowodzi już w pełni racjonalnego postępowania w tej dacie i ustąpienia stresu. Zasadne zatem wydają się wątpliwości Sądu Okręgowego co do omawianego tu zaświadczenia.

Mając na uwadze przytoczone tu okoliczności uznać trzeba, że zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego o odmowie przywrócenia skazanemu terminu zostało wydane zgodnie z prawem. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.